

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1226/2022
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милица Дражевић, адвокат из ..., против тужене Општине Бољевац, чији је законски заступник Правобранилац општине Бољевац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4193/21 од 15.12.2021. године, у седници већа одржаној 12.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4193/21 од 15.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1 761/20 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и тужена Општина Бољевац обавезана да тужилци на име неисплаћене накнаде зараде за период од 15.08.2020. године до 15.11.2020. године, исплати укупан износ од 240.508,05 динара, са законском затезном каматом од 15.08.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 83.684,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4193/21 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име неисплаћене накнаде зараде за период од 15.08.2020. године до 15.11.2020. године, исплати укупан износ од 240.508,05 динара, са законском затезном каматом од 15.08.2020. године до исплате, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужилца због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, нити има других битних повреда одредаба парничног поступка на које се указује ревизијом, а указивање ревизије на повреду члана 8. ЗПП, не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је решењем СО Бољевац од 04.06.2015. године, постављена за општинског правобраниоца на период од пет година. Решењем Адвокатске коморе Зајечар одобрен јој је привремени престанак бављења адвокатуром за време рада на месту правобраниоца Општине Бољевац. Решењем туженог од 14.08.2020. године тужилци је престала функција Општинског правобраниоца. Решењем Адвокатске коморе Зајечар од 17.11.2020. године тужилци је престало право на привремени престанак бављења адвокатуром закључно са 14.11.2020. године. За спорни период од 15.08.2020. године до 15.11.2020. године, тужилца потражује исплату накнаде зараде у смислу члана 14. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужилце основан и обавезао тужену да јој исплати накнаду плате у трајању од три месеца у висини плате коју је имала у време престанка функције, сходно наведеном члану, а чију висину је утврдио из налаза и мишљења судског вештака.

Одлучујући о жалби тужене другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, сматрајући да је тужилца могла одмах да почне са обављањем адвокатуром након престанка јавне функције, те да је првостепени суд погрешно применио материјално право имајући у виду карактер и природу наведене накнаде из члана 14. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и локалним самоуправама.

По оцени Врховног касационог суда побијана пресуда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и локалним самоуправама ("Службени гласник РС", бр. 21/16...95/18), прописано је да функционер по престанку функције има право на накнаду плате у трајању од три месеца, у висини плате коју је имао у време престанка функције. Ставом 3. истог члана, прописано је да право из става 1. и 2. овог члана престаје пре истека рока од три месеца, заснивањем радног односа или стицањем права на пензију према прописима о пензијском и инвалидском осигурању. Одредбом члана 15. став 1. истог закона, прописано је да функционер не може остварити право из члана 14. овог закона, уколико је разрешен функције по основу одговорности за кривично дело за које му је правноснажном пресудом изречена безусловна казна затвора у трајању дужем од 6 месеци, уколико му је утврђено мировање радног односа код послодавца или услед спровођења иницијативе за разрешење на основу мере јавног објављивања препоруке

за разрешење коју изрекне Агенција за борбу против корупције или градски, односно општински заштитник права грађана.

Чланом 143. став 1. Статута Адвокатске коморе Зајечар ("Службени лист Града Зајечара", бр. 40/16), прописано је да адвокату привремено престаје право на бављење адвокатуром у случају избора, именовања или постављања на јавну функцију, која захтева заснивање радног односа у органу РС, АП или јединици локалне самоуправе.

Полазећи од цитираних одредаба закона, смисао наведене накнаде представља право заштитног карактера које носиоцу функције обезбеђује врсту социјалне сигурности док не реши питање свог радног ангажовања, након престанка вршења исте, док изабрано лице које је у радном односу код другог послодавца и код ког му права из радног односа мирују, по престанку вршења функције наставља да ради. У конкретном случају, тужиљи је решењем од 18.06.2015. године, одобрен привремени престанак бављења адвокатуром за време рада на месту правобраниоца Општине Бољевац, за које време јој права и дужности мирују. Након престанка функције није било разлога да тужиља одмах не настави да се бави својом професијом. Правилан је закључак другостепеног суда да наведена одредба представља основ за остваривање предметног права у ситуацији када функционер, по престанку дате функције не може да настави са радом, јер нигде није био у радном односу. Како тужиљи није утврђен трајни престанак бављења адвокатском делатношћу, већ јој је само одобрен привремени престанак бављења адвокатуром, те како је могла да настави са обављањем наведене делатности по престанку функције, а што она својом вољом није учинила, то јој не припада право на накнаду коју потражује. Имајући у виду изложено не стоје наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Применом одредбе члана 165. ЗПП, одбијен је захтев тужиље за накнаду ревизијских трошкова, имајући у виду да по овом правном леку није успела.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић